

Протокол

№

гр. София, 12.03.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 12.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора ПОПОВСКА, като разгледа дело номер **11053** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
На именното повикване в 14.35 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – П. А. Н., редовно уведомен, се явява лично и с адв . С. с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – Директорът на дирекция „Миграция” - МВР, не изпраща представител.

За СГП се явява прокурор Поповска.

Адв. С. и прокурорът - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата на П. А. Н. срещу мълчалив отказ на директора на дирекция „Миграция” за издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване.

ДОКЛАДВА приложенията към жалбата.

ДОКЛАДВА и представената с писмо на ответника от 31.01.2012 г. адм.преписка.

Адв. С. – Поддържам жалбата. Моля да приемете представените с жалбата писмени доказателства. Да се приеме адм. преписка. Нямам други доказателствени искания. Моля за ход по същество.

Прокурорът – Да се приемат постъпилите доказателства по преписката. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доказателствата към жалбата и представените по адм. преписка с молба от 31.01.2012 г., като отбелязано в тази молба, че преписката е цялата адм.преписка.

Предвид липсата на доказателствени искания и изявлението, че адм.преписка е в цялост, съдът счита делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. С. – Моля да уважите жалбата против мълчаливия отказ по подробно изложените в нея съображения. Спирам се единствено на обстоятелството, че съществува както европейско законодателство, така и практика по това европейско законодателство, която дава задължително тълкуване относно третирането на съпрузите на граждани на ЕС на територията на държавите-членки. Нито националното ни законодателство отчита тези особености, а възприетият от законодателя подход в чл.100, ал.1 от ЗЧРБ, който изключва изрично приложението на специалния Закон за влизането, пребиваването и напускането на Р. Б. на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства и приложението на този специален закон по отношение членовете на семействата на българските граждани е в разрез с така цитираната в жалбата практика и соченото законодателство, което е обвързващо за нашата държава като страна-членка. По силата на чл.2 ал.1 от ЗЧРБ фактически се казва, че специалният закон който възпроизвежда разпоредбите на директивата за пребиваването на граждани на ЕС и членовете на техните семейства на другите територии на държави-членки се прилага само за другите граждани на ЕС и за членовете на техните семейства, но не и за членовете на семействата на български граждани, което е дискриминация, защото излиза, че моят доверител разполага с повече права по силата на тази директива в други държави-членки, отколкото в държавата-членка Б.. Този дискриминационен подход е изключително необоснован. Разрешението за пребиваване на моя доверител и по-благоприятния му режим му е предоставен не на негово собствено основание, а защита за правото на семеен живот на неговата съпруга – български гражданин и дете, включително и правото същото да получава издръжка от него, което означава, че пребиваването, което следва да му се даде трябва да бъде от характер и да позволява той да полага труд в Б..

Прокурорът – Молителят претендира разрешение за дългосрочно пребиваване в Р Б.. За него не са налице предпоставките визирани от чл.24 /г/ от ЗЧРБ за издаване на разрешение, с оглед на това считам жалбата за неоснователна и като такава да я оставите без уважение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.43 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: